

Henseende erklære mig aldeles enig i det af den høitærede Indenrigsminister Udtrede.

Uusgaard: Maaſkee jeg maa tillade mig et Par Ord?

Formanden: Den ærede Landssthingsmand har rigtignok havt Ordet to Gange, men jeg antager, at Forsamlingen ikke har Noget imod det (Nei!).

Uusgaard: Jeg vil blot tillade mig at bemærke, at jeg skal, hvis mit Forslag iøvrigt kommer til 3die Behandling, bestræbe mig for at tage Hensyn til hvad der er yttret af den ærede 8de Landssthingsmand for 2den Valgkreds (Slensborg) og den ærede 2den Landssthingsmand for 2den Valgkreds (Thalbitzer).

Dahl: Jeg vilde blot tillade mig at bemærke, at jeg vilde have yttret mig i samme Retning, som de 2 næstforegaaende ærede Taler. Jeg troer ikke, at der, saaledes som Frd. 20 Mai 1840 § 26 er affattet, og saaledes som baade Udkastet og Forslagsstillers Forslag er affattet, gives Ret til fuldstændig Erstatning, og det forekommer mig ogsaa bedre at formulere Sagen saaledes, at man slet ikke omtaler Frd. 20 Mai 1840, men ligefrem siger, at den Jagtberettigede er pligtig til fuldstændig at godtgjøre Vedkommende al den Skade, som gjøres ham ved Jagtens Udøvelse; saa har man sagt det aldeles i sin Almindelighed, og ikke nævnt disse bestemte Tilfælde, og man har heller ikke ved Ordene „og andet deslige“ hentydet til saadanne bestemte Gjenstande, hvorfor der skal gives Erstatning. Naar man ikke siger det, saa forekommer det mig just ikke aldeles at følge af Grundsætningerne om Skadeserstatning, at Erstatning skal gives; thi det kunde vel være, at man vilde sige, og sige med nogen Grund, at den Skade, som skeete ved at Jagten udøvedes af den Jagtberettigede, og som han ikke kan undgaae at udøve, naar han overhovedet vil udøve Jagt paa et givet Sted, den skulde han ikke erstatte, f. Ex. naar han med mange Menneſter marscherede over en ung Rapsmark. Det er yttret af et aret Medlem (Holberg), at man ikke kunde see Forfjællingen paa den Skade, der skeer i en Skov eller paa Træer, om den er gjort af Faar eller af Raadbyr. Jeg troer ikke, at denne Skade er saa vanffellig at fjælle; thi, som bekjendt, er

den Skade, som tilføies Skovene af Raadbyr, især den, at de om Foraaret, saavidt jeg veed, naar Hornene begynde at vore ud paa dem, gnide dem op imod de unge Træer og skrabe derved Barken af, hvorved en Mængde Træer gaar ud. Den Skade derimod, som tilføies af Raadbyrene ved at de afbide Blade og de unge Skud af Træerne er ubetydelig; men den anden Skade derimod, at, selv hvor der kun er nogle faa Raadbyr, disse paa den anførte Maade kunne bewirke at Træerne gaar ud, den er betydelig; i Særdeleshed gjælder dette om Naaletræer. Vil man efter disse Forandringer, som jeg har tilladt mig saaledes at paapege ved den ærede Forslagsstillers Forslag, endnu gaar noget videre med Hensyn til Erstatning for den Skade, der tilføies ved alt andet Bilt, saa vil det, forekommer det mig, være en væsentlig Forbedring og af væsentlig Interesse for Brugeren eller den Ikke-Jagtberettigede.

Borgen: Uagtet jeg med Beredvillighed paafskjønner den ærede Forslagsstillers Bestræbelser for at ordne Erstatningspørgsmaalet paa en mere tilfredsstillende Maade, end hidtil kan siges at være skeet, saa maa jeg dog tilstaae, at jeg ikke har kunnet finde mig fyldestgjort ved hans Forslag. Efter de Utrinsger, som flere Gange ere fremkomne, saavelsom efter hvad der er udtalt i de Documenter, som ledsage denne Sag, staar det for mig klart, at det vil være saagodt som umuligt at komme til et tilfredsstillende Resultat igjennem Erstatningsveien. Efter min Mening vil Forholdet derimod fyldestgjørende kunne ordnes, dersom man hæver det, som i den sidste Passus af § 16 er indrømmet at kunne overlades Brugeren, til en Ret for Brugeren, nemlig at det skulde være enhver Jordbruger tilladt at nedskyde Biltet, naar det kommer paa hans Jord, naturligviis mod at aflevere det til den Jagtberettigede. Da det imidlertid er et Spørgsmaal, som ikke her kan komme under Behandling, men maatte gjøres afhængig af et eget Forslag, skal jeg for Dieblirket afholde mig fra yderligere at motivere det.

Kirck: Den Maade, som den sidste ærede Taler antydede, er vistnok den ene rigtige og naar man tænker over, eller læser igjennem